

AGENDA βιβλίο

Η ΜΑΙΡΗ ΚΟΝΤΖΟΓΛΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΝΕΙ ΤΟ «ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ»

ΣΚΟΥΡΙΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΦΙ, για την Ελλάδα που επιμένει..

Η Μαίρη Κόντζογλου με το νέο βιβλίο της, «Νεγρεπόντε», το πρώτο της δilogίας «Σκουριά και χρυσάφι», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Μεταίχμιο», επιχειρεί ν' ανιχνεύσει την κοινωνία που αναδύεται στο νεοσύστατο νεοελληνικό κράτος και τις αντινομίες που ορίζουν τις επιλογές και το πεπρωμένο της.

Γράφει η ΧΡΥΣΑ ΠΑΧΟΥΜΗ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

• Πώς ξεκίνησε η επαφή σας με τη Λευκή σελίδα και το πληκτρολόγιο;
 «Κάποια στιγμή που -έχοντας διαβάσει χιλιάδες λογοτεχνικά βιβλία- αποφάσισα να αφηγηθώ μια ιστορία, που την ένιωθα να υπάρχει μέσα μου, αλλά και που, μέχρι εκείνη τη στιγμή, δεν απαιτούσε να βγει».

• Ποια βιβλία επηρέασαν τη διαμορφωση της προσωπικότητάς σας και την πορεία του βίου σας;
 «Στην παιδική μου ηλικία, για παράδειγμα, με επηρέασαν πολύ τα βιβλία της Πηνελόπης Δέλτα και κυρίως το «Παραμύθι χωρίς όνομα». Στην πρώτη εφηβεία, λάτρευσα το λυρισμό και την ανθρωπιά του Μενέλαου Λουντέμη. Στην ώριμη εφηβεία, με συγκλόνισε η «Ασκητική» του Καζαντζάκη και μια υποδούρα τάση επανάστασης στο κοινωνικό κατεστημένο. Την ίδια εποχή, πολιτικά, με επηρέασαν τα βιβλία του Τσίρκα και, λίγο αργότερα, λάτρεψα τις μεγάλες αφηγήσεις των Ρώσων κλασικών».

Πρόκειται για ένα ιστορικό - κοινωνικό μυθιστόρημα, που κινείται μεταξύ αλήθειας και μύθου, για την οικογένεια που έφτιαξε το «καλύτερο ποτό στον κόσμο».

Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ

- Μέσα από τη δilogία, παρακολουθούμε τις αλλαγές της δομής της κοινωνίας στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος;
 «Μας παρουσιάζει τους τόπους στους οποίους δρουν οι ήρωες. Την Εύβοια, που δέχεται πρόσφυγες οι οποίοι προσπαθούν να ενταχθούν σε μια επιφυλακτική κοινωνία, την Αθήνα, που κάνει τα πρώτα της ασταθή βήματα ως πρωτεύουσα του κράτους, και τον Πειραιά, που αναδεικνύεται σε μεγάλο εμπορικό κέντρο όταν το εμπόριο από οθωμανικό γίνεται ελληνικό, εθνικό δηλαδή και μετά διεθνές».

- Τι οδήγησε την έμπνευσή σας στο «Νεγρεπόντε»;

«Είχα, εδώ και πολλά χρόνια, μια ιστορία στα χέρια μου. Την ιστορία της οικογένειας που έφτιαξε “το καλύτερο ποτό στον κόσμο”. Αυτό ήταν το έναυσμα και η έμπνευση. Η ιστορία που αφηγούμαι δεν είναι αληθινή, αν και έχει κάποιες ομοιότητες, ειδικά ως προς το πρώτο σκέλος, την καταγωγή του αρχικού ήρωα, του Αγγελής Βαμβακά, και τα πρώτα του βήματα στο εμπόριο, στη Χαλκίδα. Αυτά μόνο».

- Τι θέλατε να αναδείξετε με το μυθιστόρημα;
 «Ήθελα να αναδείξω και άλλα θέματα, όπως για παράδειγμα τη δημιουργία της αστικής τάξης στην Ελλάδα. Τα μέλη της οικογένειας Βαμβακά από επαναστατημένοι σκλάβοι, πρόσφυγες και μικροέμποροι έγιναν βιομήχανοι. Αυτή η πορεία της οικογένειας ήταν το κυριότερο πράγμα που με έπεισε να γράψω την ιστορία μου».

- Συστήστε μας τον Αγγελή Βαμβακά.

«Πρόκειται για μια πολυσχιδή προσωπικότητα, έναν πληγωμένο άνθρωπο, που ντρέπεται επειδή επέζησε όταν όλοι οι δικοί του χάθηκαν. Ο Αγγελής Βαμβακάς, όμως, είναι και μια δυνατή προσωπικότητα που πέτυχε από το μηδέν. Θα συνέχιζε να είναι πληγωμένος, αν στο διάβα της ζωής του δεν συναντούσε τη δεύτερη σύζυγό του, την Τερέζα, μια υπέροχη γυναίκα -και εξαιρετική ηρωίδα του μυθιστορήματος- που του έδωσε αγάπη, ισορροπία και μια μεγάλη, δεμένη οικογένεια».

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

- Ποια συγκυρία οδηγεί το γιο του, Αντώνη, και την ετεροθαλή αδελφή του, Αυγουστίνα, να δημιουργήσουν το «θεσπέσιο ποτό»;
 «Δύο από τα παιδιά της οικογένειας, ο Αντώνης και η Αυγουστίνα, θα μοιραστούν το ίδιο όνειρο με το οποίο έχει “μπολιάσει” τον Αντώνη ο πατέρας τους: να φτιάξει ψαριανό κρασί. Οι χρονικές συγκυρίες και η τάση της εποχής θα τους κάνουν να δημιουργήσουν το “Ποτό”, που δεν είναι φυσικά κρασί. Προκειμένου να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους, θα κάνουν πολλούς συμβιβασμούς και “θολές” συμφωνίες. Σκουριά και χρυσάφι, λοιπόν, οι χαρακτήρες και οι ζωές τους».

Στο μυθιστόρημα σκιαγραφούνται οι αλλαγές της δομής της κοινωνίας στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος, μέσα από τις πολιτικές ανακατατάξεις και τη διαφοροποίηση της οικονομίας

